

ת"פ 63132/07/21 - מדינת ישראל - פמ"מ נגד סמי אזברגה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 63132-07-21 מדינת ישראל נ' אזברגה (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט חגי טרסי
המאשימה
מדינת ישראל - פמ"מ
נגד
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד ירום הלוי סמי אזברגה (עציר)

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בו יוחסה לו עבירת **הצתה בצוותא חדא** - עבירה על סעיף 448(א) רישא ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

על פי המתואר בעובדות כתב האישום, בין משפחת הנאשם, משפחת אזברגה, למשפחת אבו צעלוק סכסוך עקוב מדם. בתאריך 27.6.21 בבוקר, נרצח ג'אמיל אזברגה ז"ל, אחיו של הנאשם (להלן: "**המנוח**"). בעקבות כך, בסמוך לשעה 07:30, על רקע חשדו כי בני משפחת אבו צעלוק אחראים לירי במנוח, ומתוך מניע של נקמה, הגיעו הנאשם ומוחמד אזברגה (להלן: "**מוחמד**"), יחד עם שבעה נוספים שזהותם אינה ידועה, למתחם משפחת אבו צעלוק בלוד (להלן: "**המתחם**"), במטרה להצית אש באזור המתחם. לשם כך, הצטיידו הנאשם והאחרים מבעוד מועד בג'ריקן המכיל בנזין, ונכנסו למתחם דרך שער לבן, בעוד מי מהאחרים מחזיק בג'ריקן. בשלב זה ניסו הנאשם ומוחמד לפתוח את דלת הבית, ומשלא עלה בידם לעשות זאת, הורה הנאשם לאחר לשפוך את הבנזין סמוך לצמחייה שבתוך המתחם וסמוך למבנים שבמתחם. האחר שפך בנזין מהג'ריקן ולאחר מכן מסר את הג'ריקן לאדם נוסף אשר המשיך לשפוך בנזין ולאחר מכן הצית באמצעות חפץ לא ידוע את הבנזין. בעקבות ההצתה פשטה אש בצמחייה ובשער הכניסה למתחם והנאשם והאחרים יצאו בריצה מהמתחם. סמוך לאחר מכן, נכנס למתחם אחר שנשא עמו ג'ריקן עם בנזין. לאחר מכן נכנס מוחמד למתחם, ובשלב זה שפך האחר בנזין אל עבר שער המתחם על מנת להבעיר עוד יותר את האש שפשטה בצמחייה בכניסה למתחם. שירותי הכבאות הוזעקו למקום, השתלטו על האש ומנעו התפשטותה לעבר בתי מגורים הנמצאים במקום. כתוצאה ממעשיהם של הנאשם, מוחמד והאחרים עלתה הצמחייה במתחם באש והתפשטה אל עבר שער המתחם.

הטיעוד החזותי של האירוע

במסגרת הסדר הטיעון לא גובשו הבנות עונשיות, אך גובשה הסכמה דיונית לפיה יוגשו לעיון בית המשפט הסרטון

עמוד 1

המתעד את האירוע וכן תמונות הנזקים שנגרמו. אלו אכן הוגשו על ידי המאשימה, ומבלי לגרוע מהעובדות המוסכמות המפורטות בכתב האישום, אתאר כעת את המידע הנוסף שניתן להפיק מהתיעוד שהוגש.

המדובר בסרטון שאורכו כשעה ו-21 דקות, אשר צולם במצלמת אבטחה, שמכסה את שטחה של מעין חצר גדולה וריקה ממבנים, מוקפת גדרות וחומות, שבה בוצעו כלל הפעולות המפורטות בכתב האישום. השער המוביל לתוך אותה חצר, אותו "שער לבן" המוזכר בכתב האישום, דרכו נכנסו הנאשם והאחרים לתוך החצר. המצלמה עצמה ניצבת בסמוך לשער נוסף, סגור, שמוביל לתוך החלק הפנימי של המתחם, בו ממוקמים מבני המגורים. שער זה מכונה בכתב האישום "דלת הבית", אך למעשה מדובר בשער הכניסה למתחם הפנימי, בו ממוקמים המבנים השונים בהם עושים שימוש דיירי המתחם. מתוך פרק הזמן הנרחב המתועד בסרטון, רלבנטיות לענייננו כשלוש דקות בלבד, החל ממונה 1:05:45 לערך ועד 1:08:45. במהלך אותן 3 דקות מתועדים בסרטון כלל האירועים המפורטים בכתב האישום, וצפייה בסרטון מלמדת כי עובדות כתב האישום תואמות את הנשקף מהסרטון. הנאשם וחבריו נראים נכנסים מבעד לשער החיצוני הפתוח, כשאחד מהם אוחז בג'ריקן. הנאשם ומוחמד ניגשים אל השער הפנימי ומנסים, ללא הצלחה, לפתוח אותו. לאחר מכן נראה הנאשם מורה בידיו היכן לבצע את ההצתה, ובשלב זה, בחלוף כדקה בלבד מאז שנכנס לחצר, יוצא ממנה הנאשם. מקצת האחרים נותרים מאחור ומציתים, באופן המפורט בכתב האישום, צמחייה הממוקמת בצמוד לחומה המפרידה בין החצר לבין שטחי המגורים שבחלק הפנימי של המתחם. מהתמונות שצורפו עולה כי לצד הצמחייה שנשרפה לא נגרמו נזקים של ממש לרכוש, זולת כתמי פיח בהם ניתן להבחין על גבי המבנה הקרוב ביותר, שניצב מעבר לחומה, בסמוך למוקד השריפה.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה עמד בטיעונו על חומרת מעשיו של הנאשם, שנטל חלק במעשה הצתה אשר פוטנציאל הנזק הטמון בו גבוה ותוצאותיו אינן נשלטות. עוד עמד על הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, ובהם הצורך בהגנה על שלום הציבור, ביטחונו וחיייו, וכן על זכות הקניין ורכוש הציבור. לעמדת המאשימה מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הבינוני-גבוה, שכן מדובר בהצתה, על רקע נקמה, כאשר הנאשם חבר יחד עם מספר מעורבים נוספים. הנאשם הוא זה שהורה לשפוך את הבנזין במקום, סמוך למבנים שבמתחם. כתוצאה מההצתה הצמחייה עלתה באש, וזו התפשטה גם לשער המתחם. כשמדובר בהצתת צמחייה בסמוך למבנה מגורים, פוטנציאל הנזק גבוה והאירוע עלול היה להסתיים בתוצאות קשות יותר. מעשיו של הנאשם כוללים תכנון מוקדם, הצטיידות בחומר דליק וחבירה בצוותא. באשר לענישה הנוהגת, הפנה לפסיקה וביקש לקבוע מתחם ענישה הנע בין שנתיים ל-4 שנות מאסר בפועל וענישה נלווית. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציין כי מדובר בנאשם שנטל אחריות וחסך זמן שיפוטי, אך במי שהנו בעל עבר פלילי הכולל הרשעה משנת 2017 בעבירות סמים בעטיין נידון ל-6 חודשי עבודות שירות. על יסוד נתונים אלה ביקש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם וכן להטיל עליו מאסר על תנאי וקנס.

הסנגור המלומד טען מנגד כי אין מדובר במעשה מתוכנן מראש, אלא בפעולה ספונטנית, כאשר מתחמי המגורים של המשפחות המסוכסכות נמצאות בסמיכות. מדובר במעשים שבוצעו לאור יום, בפנים גלויות וללא כפפות, דבר המעיד על הספונטניות של האירוע. בנוסף, הדגיש כי מדובר בהצתה של צמחייה בלבד אשר קובתה במהרה על ידי כוחות הכיבוי. ב"כ הנאשם סקר ארוכות פסיקה המציגה עונשי מאסר מתונים בעבירות הצתה, וסבר לפיכך כי יש לקבוע מתחם ענישה

נמוך באופן ממשי מזה שהתבקש על ידי המאשימה. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציין כי לנאשם תינוקת בת מספר חודשים, אשר סובלת ממום בלב. מסמכים רפואיים הוגשו וסומנו - ע/1. עוד ציין כי עברו הפלילי של הנאשם מדבר בעד עצמו, כאשר מדובר בהרשעה קודמת בעבירות קלות יחסית אשר בגינן קיבל עונש קל. לבסוף ביקש מבית המשפט, בהתאם למדיניות הענישה אותה הציג, להטיל על הנאשם עונש אשר יפחת משנת מאסר.

לבסוף שמעתי גם את הנאשם עצמו, אשר הביע צער על מעשיו וביקש לחזור למשפחתו ולסייע בטיפול בבתו.

דין והכרעה:

לצד עבירת ההצתה קבע המחוקק עונש של 15 שנות מאסר, עונש חמור המשקף את הפגיעה הקשה העשויה להיות כרוכה במעשי הצתה לרכוש, לגוף ולנפש. בית המשפט העליון עמד אף הוא בפסיקתו על חומרתה של עבירת ההצתה, על הסכנה הגלומה בה ועל הערכים החברתיים עליהם נועדה להגן. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 1414/15 מ"י נ' פדר (15.4.15), המבהירים את מרכיבי הסיכון והחומרה הכרוכים בעבירת ההצתה, ואת מדיניות הענישה המתחייבת, הכוללת ככלל הטלת מרכיב ממשי של מאסר מאחורי סורג ובריח, וזאת לנוכח הפגיעה בערכים חברתיים משמעותיים ובהם הצורך בהגנה על שלום היחיד והציבור, על הקניין ועל תחושת הביטחון האישי והציבורי:

"עבירת ההצתה היא מהחמורות שבספר החוקים וזאת לאור הפוטנציאל ההרסני הטמון בה נוכח הסכנה הגלומה במעשה לגופו ולרכושו של אדם. בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתה היתרה של העבירה שראשיתה ידוע אך כיצד תתפשט ומה יהיה היקפה, אין איש יודע, שכן מנהגה של האש להתפשט ללא שליטה, תוך שהיא זורה הרס רב בדרכה... גישתו העקבית של בית משפט זה באשר לרמת הענישה בעבירות ההצתה היא כי, ככלל, יש להתייחס בחומרה לעבירה זו ולהשית עונשי מאסר לריצוי בפועל על מבצעי העבירה באופן שיבטא את שיקולי הגמול והרתעת הרבים יחדיו".

מבלי לגרוע מעמדה עקרונית זו, מובן כי את מתחם העונש ההולם יש להתאים לנסיבות הקונקרטיות של המעשה הנדון, שהרי עבירת ההצתה כוללת טווח רחב של התנהגויות ונסיבות. על מנעד הענישה הרחב עמד למשל כב' השופט גרוסקופף בע"פ 2939/19 חלפון נ' מ"י (2.2.2020), בפסקה 6:

"בהצתה טמון נזק הרסני. אש המתפשטת באופן בלתי מבוקר זורה הרס, ומסכנת את האדם ואת החי, את הגוף ואת הרכוש. לא בכדי עמד בית משפט זה על חומרת עבירת ההצתה, ודומה כי אין צורך להכביר בכך מילים. עם זאת, טווח הענישה בגין הצתה אינו אחיד, ובקביעתו יש ליתן את הדעת, בין היתר, לתוצאות ההצתה, לפוטנציאל הסיכון הגלום בה, לתכנון מוקדם ולעברו של המצית".

בשים לב לנתונים המיוחדים של האירוע שלפני אני סבור כי ראוי למקם את מעשה ההצתה הנוכחי **ברף הבינוני-נמוך של מדרג החומרה** של עבירות מעין אלה. בהיבט של התכנון המוקדם, בצדק הפנה ב"כ המאשימה להצטיידות

המוקדמת בחומרים דליקים, אך עדיין דומה כי ניתן להגדיר את המעשים, נוכח האמור בעובדות כתב האישום, כתגובה ספונטנית לידיעה המרה בדבר מות אחיו של הנאשם, תגובה אשר לא הייתה מלווה בתכנון ארוך טווח או בתכנית פעולה מוקדמת. גם מיקום ההצתה, והתמקדותם של המציתים בצמחייה שלצד החומה, מובילה למסקנה דומה. בשונה ממקרים אחרים המוכרים מהפסיקה הענפה של בתי המשפט בעבירות הצתה, לא הוצתו במקרה זה מבני מגורים, רכבים או נכסים אחרים בעלי ערך. ההצתה התמקדה באותה צמחייה הסמוכה לחומה ולא מצאה את דרכה לתוך מתחם המגורים הסמוך. בהתאם, גם הנזקים שנגרמו בפועל לרכוש היו מינימליים, כפי שעולה מעובדות כתב האישום ומהתמונות שהוצגו מטעם המאשימה. ההצתה בוצעה אמנם "בתוך המתחם", כאמור בכתב האישום, אך לא בתוך החלק הפנימי של המתחם שבו ממוקמים מבני המגורים, אלא בחצר המתחם, בסמוך לחומה המפרידה בין החצר לבתים.

מנגד, אין להקל ראש כלל ועיקר בהתארגנות, גם אם ספונטנית ביסודה, של מספר כה רב של בני משפחה, אשר הגיעו למקום במטרה מוצהרת להצית אש באזור המתחם. כמו כן, אין להקל ראש בפוטנציאל הסיכון שהיה כרוך במעשיהם של בני החבורה, גם אם לא התממש בפועל, וזאת במידה רבה בזכות התערבות כוחות הכבאות וההצלה. אמנם הנזק שנגרם היה מזערי, אך משהוצתה האש "סמוך למבנים שבמתחם", כלשון כתב האישום, ובתמונות ניתן לראות כי לפחות אחד המבנים ממוקם ממש מעבר לחומה, בסמיכות למקום ההצתה, הרי שפוטנציאל הנזק לרכוש, ובמידה בלתי ידועה גם לגוף, היה ממשי, ואין להתעלם ממנו בבואנו לבחון את חומרת המעשים והאירוע. בנוסף, יש להזכיר את מעמדו הבכיר של הנאשם עצמו בהתארגנות, ואף שלא ביצע בעצמו את אקט ההצתה ולא אחז במיכל הבנזין, הרי על פי עובדות כתב האישום הוא היה זה שהורה היכן לשפוך את הבנזין ולבצע את ההצתה. לפיכך, מבלי להתעלם מהנסיבות המקלות, מתחייבת הקביעה כי מדובר באירוע מרמת חומרה בינונית, גם אם ברף הנמוך של הסקאלה.

באשר **למדיניות הענישה הנוהגת**, עיינתי בפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים, ממנה ניתן יהיה לגזור, בשינויים המחויבים, את טווח הענישה הרלבנטי לענייננו. אתיחס תחילה לשלושת פסקי הדין של בית המשפט העליון אליהם הפנתה המאשימה, ולאחר מכן אפרט את הפסיקה שהוצגה מטעם ההגנה.

בע"פ 2745/18 **אבו שארב נ' מ"י** (8.8.18), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, על פי הודאתו, בעבירת הצתה. על רקע סכסוך בין משפחות, הגיע הנאשם באישון ליל לקרבת בית המשפחה עמה היה מסוכסך והצית פנצ'ריה אשר הייתה סמוכה לבית המשפחה בעזרת מיכל חומר דליק. במהלך ההצתה שהה במקום עובד הפנצ'ריה, שהועמד בסיכון, ונגרם נזק רב לרכוש. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין שנתיים ל-5 שנות מאסר בפועל** וגזר על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, **24 חודשי מאסר בפועל**. מדובר היה באירוע החמור במידת מה מענייננו לנוכח מועד ההצתה, הסיכון שהיה כרוך בה והנזק שנגרם בפועל.

בע"פ 2802/15 **אסמעיל נ' מ"י** (26.11.15), חזר בו המערער, בהמלצת שופטי בית המשפט העליון, מערעור שהגיש על חומרת העונש שהושת עליו בגין עבירת הצתה. על רקע סכסוך בגין חוב כספי, הגיעו הנאשם ואחרים לבית המתלון בשעות הלילה, כשהם מצוידים בבקבוק שהכיל חומר דליק. האחר שפך את החומר הדליק על קורות עץ שחיפו את קיר הבית והנאשם הצית באמצעות מצית את קורות העץ. המתלון ושכנו הצליחו לכבות את האש והשריפה גרמה לנזק מצומצם. הנאשם, צעיר לא עבר פלילי, אשר הורשע לאחר שמיעת הראיות, נדון ל-**28 חודשי מאסר בפועל**. גם

מקרה זה חמור מענייננו, גם לנוכח הרקע למעשים והתכנון המוקדם שהיה כרוך בהם וגם לנוכח מיקום ההצתה, בבית המגורים גופו.

לבסוף, הפנה ב"כ המאשימה לע"פ 7887/12 **שאול נ' מ"י** (24.4.13), שגם בו נדחה ערעורו של נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של הצתה. הנאשם, אשר היה מסוכסך עם המתלונן, מילא דלק במיכל פלסטיק, הצית שני בקבוקי פלסטיק שהכילו דלק, והשליכם במזיד לעבר מגרש. כתוצאה מכך נשרף ציוד רב השייך למתלונן, שאוחסן באותו מגרש, בשווי כספי מוערך של כ-20,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם שבין 2 ל-4 שנות מאסר**. בית המשפט העליון ציין כי המתחם הולם את חומרת מעשיו של הנאשם, ואף נוטה לקולה. הנאשם, בעל רקע נפשי ועבר פלילי מכביד במגוון עבירות, נדון לעונש של **30 חודשי מאסר** בפועל, והערעור שהגיש נדחה. גם כאן נדמה כי מדובר באירוע חמור יותר מזה המונח לפני, הן בהיבט של התכנון המוקדם והן בהיקף הנזק שנגרם בפועל כתוצאה מההצתה.

אם אפנה כעת לפסיקה שהגיש הסנגור המלומד, הרי שמתוך פסיקת בית המשפט העליון מצא הוא לנכון להפנות לע"פ 18/6466 **ראגאבי נ' מ"י** (1.5.19), שם נדון עניינו של מערער, אשר הורשע בעבירת הצתה בצוותא, אך חלקו במעשים לא היה מרכזי. היה זה מעורב אחר שבשל סכסוך על רקע רומנטי החליט להצית את מכוניתה של המתלוננת והכין לצורך זה בקבוקי תבערה. חלקו של ראגאבי בא לידי ביטוי בכך שהגיע עם חברו למקום והשליך את אחד הבקבוקים על הרכב, שניזוק במידת מה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל**, ודן את הנאשם, צעיר כבן 19, ללא עבר פלילי, ל-7 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור, על אף שקבע כי העונש הולם ואינו חורג ממדיניות הענישה הראויה, והשית על המערער **6 חודשי מאסר בעבודות שירות**, וזאת מטעמי אחידות הענישה, טעמים אשר אינם רלבנטיים לענייננו, וכך גם חלק ניכר מהנסיבות המקלות שהתעוררו בעניין זה.

ב"כ הנאשם הפנה גם למספר פסקי דין של בתי המשפט המחוזיים, אשר חלקם עסקו גם כן בהצתת רכבים. בת"פ (י-ם) 19-11-2069 **מ"י נ' שבתאי** (17.10.21), נדון עניינו של נאשם שהצטייד בבנזין, הצית 3 רכבים השייכים לאחד המנהלים במקום עבודתו ולבני משפחתו של המנהל, וגרם להם נזק ניכר. בין הצדדים גובשה הסכמה עובדתית לפיה הרכבים היו מרוחקים מביתו של המתלונן. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**, ומטעמי שיקום החליט להשית על הנאשם **9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות**. למען הזהירות אציין כי אינני יודע האם החליטה המדינה לערער על גזר הדין הנ"ל לבית המשפט העליון. מכל מקום, בהשוואה למקרה שלפני, הרי בעניין **שבתאי** נגרם בפועל נזק חמור בהרבה מאשר בענייננו, אך פוטנציאל הנזק היה מצומצם בהשוואה למקרה הנוכחי, בשל ריחוק מקום ההצתה מבית מגורי המתלונן.

בת"פ (חי') 17-02-57249 **מ"י נ' סעדי** (18.7.17), נדון עניינו של בחור צעיר כבן 20, ללא מעורבות פלילית קודמת, אשר הצית רכב תוך שימוש בדלק שרכש, על רקע קשר רומנטי שעלה על שרטון. נגרם נזק לחלקו האחורי של הרכב. בית המשפט קבע **מתחם עונש הולם של 10 עד 36 חודשי מאסר בפועל**, והטיל על הנאשם **עונש מאסר למשך 10 חודשים**, על אף המלצת שירות המבחן להסתפק במאסר בעבודות שירות והערכתו כי מסוכנותו העתידית של הנאשם נמוכה.

בת"פ (מרכז) 34866-01-20 מ"י נ' בן עמי (01.06.2021), הורשע הנאשם בהצתת מתקן בחצר גן הילדים בו עובדת המתלוננת, באמצעות מיכל בנזין בו הצטייד, על רקע סכסוך כספי בין השניים. כתוצאה מההצתה, שבוצעה בשעת לילה, מבלי לגרום סיכון לבאי הגן, נשרף המתקן בחלקו. עוד נקבע מפורשות בגזר הדין כי בהיעדר מידע לגבי קרבת הגן לבתי מגורים או לבתי עסק, אין מקום לקבוע כי הנאשם סיכן את רכושם או גופם של אחרים באזור, וזאת בשונה מפוטנציאל הנזק הקיים בענייננו. **נקבע מתחם ענישה הנע בין 11 ל-30 חודשי מאסר** ונגזרו **11 חודשי מאסר**. ערעור מטעם הנאשם תלוי ועומד בבית המשפט העליון.

לבסוף, הגיש ב"כ הנאשם גם את גזר הדין בת"פ (ת"א) 66008-11-16 מ"י נ' חיים (13.12.17), שם הורשע הנאשם 1 בעבירות הצתה, קשירת קשר וניסיון לקבלת דבר במרמה, לאחר שהצית את העסק שבבעלותו, הנמצא בדירה שכורה בתוך בניין ובו עסקים נוספים, לצורך הונאת ביטוח. ההצתה בוצעה בשעות אחר הצהריים. לא נעשה שימוש בחומרי דלק או מאיצי בערה. בית המשפט המחוזי הדגיש שתי נסיבות משמעותיות לקולה, הנוגעות למצבן הרפואי של אחותו של הנאשם, שחלתה, ושל בתו התינוקת, הסובלת מליקוי בלבה ונזקקת לניתוח לב פתוח, קבע **מתחם ענישה הנע בין 9 ל-36 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם עונש של **12 חודשי מאסר בפועל**.

בשים לב לכל האמור לעיל, ותוך מתן משקל לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה בהם, לנסיבות הספציפיות הקשורות בביצוע העבירה, כפי שפורטו ונותחו בהרחבה, ולדוגמאות שהובאו מתוך הפסיקה, בשינויים ובהתאמות המתחייבים, אני סבור כי **מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם נע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל**, לצד מאסר ע"ת וקנס.

משנקבע מתחם העונש ההולם למעשים, ובהיעדר עילה לסטייה מהמתחם, יש לאתר את העונש הראוי לנאשם בגדרו של המתחם, תוך מתן משקל למכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אלא נוגעות יותר לנתוניו של הנאשם עצמו, לעברו ולדפוסיו. בהקשר זה אין מנוס מלהזכיר כי לחובת הנאשם הרשעה קודמת משנת 2017 בעבירה של ניסיון החזקת סם שלא לשימוש עצמי, בעטיה נשא עונש 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. אמנם אין מדובר בעבר פלילי מכביד, אך ברי כי לנוכח נתון זה אין למקם את העונש ברף התחתון של המתחם או בסמיכות רבה אליו. יתרה מכך, בהיעדר כל הליך טיפולי מפחית מסוכנות, לא ניתן להתעלם גם מצרכי ההרתעה, הן במישור האישי והן במישור של הרתעת הרבים מפני יישוב סכסוכים בדרך אלימה.

אף על פי כן, מצאתי לנכון לבסוף להימנע ממיצוי הדין עם הנאשם ולהשית עליו עונש המצוי בחלק התחתון של מתחם הענישה שקבעתי. בגיבוש עמדה מתונה זו מצאתי לתת כמובן משקל כמתחייב להודאתו המידית של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, לנטילת האחריות, להבעת החרטה ולחיסכון בזמן ציבורי שנלווה לכל אלה. נתון זה כשלעצמו לא היה מוביל דרך כלל להקלה כה ניכרת, אך לכך יש לצרף את האמור במסמכים הרפואיים שהוגשו מטעם ההגנה ואשר מעידים על כך שבתו הקטנה של הנאשם, תינוקת כבת 9 חודשים בלבד, סובלת ממום מולד בלב (AVSD), ונזקקת על רקע זה לטיפולים ולניתוח. על רקע זה, אין ספק כי שהייתו הממושכת של הנאשם במאסר תקשה מאד לא רק עליו אלא גם על אשתו ועל הילדים המשותפים, ומדובר בנתון המצדיק התחשבות. עוד נתתי דעתי לכך שמדובר בתקופת מאסר ראשונה בה נושא הנאשם מאחורי סורג ובריה, ויש לקוות כי גם ללא מיצוי הדין יהיה בעונש המאסר כדי להרתיע מביצוע עבירות נוספות בעתיד.

לפיכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 18 חודשי מאסר בפועל, מיום המעצר - 22.7.21.
2. 9 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת הצתה.
3. קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.5.22.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' שבט תשפ"ב, 01 פברואר 2022, במעמד הצדדים.